

Přednáším fyzioterapii. Dopis z Vietnamu.

Členové lékařské brigády pro Vietnam, cestující vlakem do Moskvy, rozmlouvali o jazykové otázce - kdo který jazyk zná, a že ve Vietnamu se domluví dobře francouzsky. Někteří prohlásili, že znají dobře francouzsky, jiní prostředně a jen čtyři, mezi nimi také já, nikdy se francouzsky neučili. Řekl jsem, že mluvím esperantem, rozesmáli se: "Tohoto jazyka nikde nebudete moci použít, nikde nenajdete lidi, kteří by mluvili tímto umělým a již dávno mrtvým jazykem." Co jiného jsem mohl říci, než že nejbližší budoucnost ukáže, který jazyk je prakticky nejužitečnější.

V Moksvě jsme pobyli sedm dní. "Prohlíželi jsme si pamětihodnosti města. Všichni známe rusky, čteme ruské texty a rozumíme jim, ale jakmile jsme začali mluvit, zjistili jsme, že mluvíme divným jazykem - jakousi bulharsko-ruskou směsí. Za celých sedm dní našeho pobytu v Moskvě se nikomu z brigády, kromě mne, nepodařilo seznámit se s ruskými soudruhy. Byli udiveni, když od prvního dne až do doby odjezdu jsem byl stále s Rusy a vůbec nelámal bulharsko-ruský jazyk, ale mluvil esperantem. Obraceli se na mne, aby poprosili o různé služby, protože jen já jsem tam měl přátele. Poslední večer jsem navštívil schůzku esperantského kroužku mládeže "Jiskra". Asi 20 přátel mne doprovázelo k hotelu, aby se se mnou rozloučili. To ppřesvědčilo všechny účastníky brigády, že esperanto je živým jazykem. Později v Pekingu a Hanoi ještě mnohokárte viděli, jak esperanto slouží přátelství mezi národy. Od té doby začali mluvit o esperantu s uznáním.

Moskevskevským samideánům jsem pověděl, že při Bulharském esperantském svazu byla založena lékařská sekce a ptal se na jejich mínění, bylo-li by vhodné, aby vydávala lékařskou revui. Ujistili mne, že sovětští esperantisté budou podporovat takový časopis, který by jako vědecká lékařská revue v esperntu sloužil k šíření pokroku v lékařské vědě.

V Pekingu jsem setkal se samideány Li Ši Čiunem a Houfanem, kteří pracují v ústředí Čínského esperantského svazu. Navštívili nás v hotelu.

Ve Vietnamu jsem byl vřele přijat členy Vietnamského mírového esperantského svazu. Na mou počest jako zástupci bulharských esperantistů, byl uspořádán oficielní čajový večer.

S potěšením sděluji, že esperanto je mým každodenním jazykem. Když naše brigáda započala práci, vyvstala před každým z nás jazyková otázka. Vietnamský kolega Dr. Ki, se kterým jsem měl spolupracovat, znal jen francouzsky, ruský jazyk, kter znám já, neumí. Tedy, který jazyk používatm - mám se naučit francouzsky nebo jen rusky? Jenže ve Vietnamu zůstanu jen rok. Je možno naučit se národnímu jazyku za dva nebo tři měsíce? Navrhl jsem svému vietnamskému kolegovi, aby se za mé pomoci začalesperantu. Protože zná dobře francouzsky, tak již za týden mně rozuměl v esperantu a po třech týdnech začal mluvit. Tak jsme rozřešili mezi sebou jazykovou otázku. Po celý pracovní den vysvětluji mu všechno v tomto jazyku a cítíme se přáteli, zatímco ostatní kolegové neznajíce, nebo ne dosti znajíce franceuzsky, domlouvají se mimikou, nebo jim občas pomáhají soudruzí, kteří znají francouzsky.

Nevím, zda někde ve světě esperanto slouží k tomu, aby se jím dávaly pravidelné vědecké lekce. Zde v Hanoi, ve Vietnamu se tak děje. Přednáším fyzioterapii a vyučuji tomuto oboru v esperantu.

S doktorem rozmlouvám esperantsky a užíváme tohoto jazyka ve vědě. Oba míníme, že nebude trvat dlouho a esperanto se stane jazykem vědy. Tehdy opravdu dobude světa a zvítězí jako mezinárodní jazyk. Mají být učenci v době raket jazykové rozdělení a nemají se rychle dovědět, jak se kde ve světě vědecky pracuje a čekat, až se to doví z překladu v jazyce t.z. "velkých národů? Je možno, aby se učenci učili mnoha jazykům, jen aby drželi krok s posledními vymoženostmi vědy?

Dr Todor Todorov.

Zkráceně z revue Nuntempa Bulgaro

Závodní klub Závodů říjnové revoluce, n.p., Vsetín - Esperantský kroužek zve Vás srdečně na ESPERANTSKÝ SEMINÁŘ, ve dnech 25.-29. září 1958. Přednášetí budou přední pracovníci esperantského hnutí o otázkách jazykových, literárních a organizačních. K účasti na semináři jsou pozváni také zástupci esperantského hnutí z Polska. V sobotu dne 27. září 1958 zahraje umělecký kolektiv Esperantského klubu v Praze Verda Ĉaro de Julio Baghy v divadle "Z" na Vsetíně hru Nazima Hikmeta

LEGENDA O LÁSCE

V neděli dne 28. září v 9 hod. pracovní konference. Odpoledne okružní autokarový zájezd. Zúčastněte se hromadně zájezdu do Vsetína. Přihlášky zašlete obratem, aby Vám mohla býti obstarána 50% sleva na dráze.

Nejvyšší školská rada v Bulharsku, sestávající ze 184 zástupců z řad učitelů a profesorů, zástupci odborů a masových organizací celé země; jednomyslně rozhodla příznivě ve prospěch zavedení nepovinného vyučování esperantu v 10. ročnících středních škol v celé zemi.

Indická universita v Santincketanu, založená slavným Rabindranathem Tagorem, zavedla vyučování esperantu jako řádnému studijnímu předmětu.

V aule university v Tiraně / Albanie / přednášel prof. Remzi Fico studentům o mezinárodním jazyku. Přednášející seznámil posluchače rozsáhlou popularitou esperanta ve světě. A nyní již studenti filologické fakulty podle svého přání, navštěvují lekce esperanta.

Jugoslávský vyslanec v Norsku Željko Takač také esperantistou. Željko Takač je známý jako vedoucí esperantských kursů, vedl jich od r. 1949 30 a přednášel o Jugoslávii v různých státech, zejména v Řecku a Norsku. Je také básníkem, spisovatelem a překladatelem.

V Polsku vyšlo již druhé esperantské Vydání slavného románu H. Sienkiewiczze s doby Neronovv Quo vadis? Možno objednat, případně i jiné esp. knihy, u podnik KNIHA, cizojazyčné odd., Václavské nám. 4-2, Praha.

Slavnostní odhalení Zemonhofova pomníku ve Vídni 27.7. t. r. Pomník stojící v krásném parku shlíží na živý ruch ve středu metropole. Na podstavci je prostý nápis: Zamenhof, autor esperanta. Projev měly mnohé významné osobnosti, mezi jinými ministr Dr. H. Frenzl, polský vyslanec, starosta města Vídně a zástupci různých zemí.

Esperantské vydání revue Dnešní Bulharsko vychází ze všech cizojazyčných vydání v největším nákladu, protože má největší ohlas v cizině.

Jen v samotné Moskvě je 40 esperantských kroužků. Mezi pravidelnými návštěvníky je také vietnamský vyslanec, činný esp. pracovník.

V tomto roce navštěvovalo kursy esperanta v Leningradě 4000 občanů.

Upozorněte své známé na nové kursy esperanta při Domě kultury a osvěty města Brna. Zápis ve dnech 1., 2. a 3. října ve Staré radnici, 1. posch., 2. dvůr, Radnická od 8-19. hnd.

Vážení samideáni! Účastněte se našich přednášek a schůzí. Nové pořady. Těm, kteří dosud nevyrovnali členský příspěvek, přikládáme platenky. Pošlete obratem! Děkujeme.

J.V.